

284

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 8 października 1968 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zaliczek na podatki.

Na podstawie art. 10 i art. 12 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) oraz art. 123 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 22 lutego 1962 r. w sprawie zaliczek na podatki (Dz. U. Nr 15, poz. 66) wprowadza się następujące zmiany:

1) po § 16 dodaje się § 16a w brzmieniu:

„§ 16a. 1. Podatnicy podatków obrotowego i dochodowego, o których mowa w §§ 2 i 10, opłacają zaliczki kwartalne do dnia 12 następnego miesiąca po upływie każdego kwartału, jeżeli łączna kwota zaliczek na te podatki za okres jednego miesiąca nie przekracza 300 zł.

2. W wypadkach przewidzianych w ust. 1 podatnicy, o których mowa w §§ 2 i 10, do czasu doręczenia decyzji ustalającej podatki obrotowy i dochodowy za rok ubiegły obowiązani są wpłacać zaliczki w wysokości ustalonej za ostatni kwartał ubiegłego roku. Jeżeli obliczona w ten sposób kwota zaliczek okaże się mniejsza od kwoty przypadającej do uiszczenia na podstawie decyzji ustalającej podatki obrotowy i dochodowy za rok ubiegły, powstaje różnica, którą podatnicy obowiązani są wpłacić w terminie dwóch tygodni od daty doręczenia decyzji ustalającej podatki za rok ubiegły.”;

2) w § 17 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Podatnicy obowiązani do opłacania podatku od nieruchomości od budynków nie wynajętych i nie wdzierżawionych, a zajętych przez nich w całości, oraz od gruntów nie zabudowanych i nie wdzierżawionych opłacają zaliczki w wysokości określo-

nej w ust. 1 pkt 2 przez okres trzech lat kalendarzowych po roku, za który ustalono podatek. Podatnikom tym wysokość podatku za poszczególne lata podatkowe ustala się po upływie trzech lat.

3. Podatnicy, o których mowa w ust. 2, składają wykazy nieruchomości raz na trzy lata w terminie do dnia 31 stycznia czwartego roku następującego po roku, za który ustalono podatek.”;

3) w § 18:

a) w ust. 1 pkt 1 wyrazy „w § 17 pkt 1” zastępuje się wyrazami „w § 17 ust. 1 pkt 1”,

b) w ust. 1 pkt 2 wyrazy „w § 17 pkt 2” zastępuje się wyrazami „w § 17 ust. 1 pkt 2 i ust. 2”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W wypadkach wymienionych w § 17 ust. 1 pkt 2, jeżeli podstawę opodatkowania stanowi czynsz (wartość czynszowa), a w ciągu roku nastąpiły zmiany bądź w użytkowaniu lokalu, bądź kategorii osób zajmujących lokale, powodujące obniżenie lub podwyższenie czynszu (wartości czynszowej) albo zmianę stawki podatku, podatnicy obowiązani są zawiadomić o tym organ finansowy w terminie miesięcznym od powstania tej zmiany; na podstawie tych zawiadomień organ finansowy zmienia wysokość zaliczki poczynając od miesiąca, w którym zaszły zmiany.”;

4) w § 19 ust. 2 skreśla się zdanie ostatnie;

5) w § 20 wyrazy „20 zł” zastępuje się wyrazami „100 zł” oraz dodaje się nowe zdanie w brzmieniu: „W wypadkach, o których mowa w § 17 ust. 2, gdy wysokość zaliczki nie przekracza rocznie 100 zł, podatnicy kwotę tej zaliczki wpłacają raz w roku do dnia 30 czerwca w ciągu każdego roku.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1969 r.

Minister Finansów: S. Majewski

285

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW OBRONY NARODOWEJ I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 15 października 1968 r.

w sprawie określenia chorób uprawniających do renty z tytułu wypadku w związku ze służbą wojskową.

Na podstawie art. 11 ust. 9 oraz art. 63 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 11) zarządza się, co następuje:

§ 1. Renta inwalidzka na zasadach określonych w art. 11 ust. 1—8 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 11) przysługuje żołnierzowi, jeżeli inwalidztwo spowodowane zostało chorobą objętą wykazem cho-

rób powstałych w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby wojskowej, ustalonym na podstawie art. 7 ust. 5 wymienionej ustawy.

§ 2. Renta na zasadach, o których mowa w § 1, przysługuje również wtedy, gdy inwalidztwo żołnierza spowodowane zostało chorobą zawodową określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 2 i art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 6) —

jeżeli choroba ta powstała wskutek pełnienia służby wojskowej w warunkach narażających na powstanie chorób zawodowych lub wykonywania pracy w takich warunkach.

§ 3. O tym, czy choroba pozostająca w związku ze służbą wojskową jest chorobą uprawniającą do renty, o której mowa w § 1, orzekają wojskowe komisje lekarskie.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *W. Jaruzelski*
Minister Spraw Wewnętrznych: *K. Świtala*

286

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 17 października 1968 r.

w sprawie zasad i trybu zaliczania niektórych okresów do okresów zatrudnienia.

Na podstawie art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 6) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za okresy służby w oddziałach, które prowadziły walkę z hitlerowskim okupantem, podlegające zaliczeniu do okresów zatrudnienia w myśl art. 10 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 6), zwanej dalej „ustawą”, uważa się:

- 1) okresy czynnego udziału w oddziałach Gwardii Ludowej, Armii Ludowej, Batalionów Chłopskich, Armii Krajowej, Polskiej Armii Ludowej, Korpusu Bezpieczeństwa oraz innych organizacji antyfaszystowskiego ruchu oporu,
- 2) okresy czynnego udziału w oddziałach antyfaszystowskiego ruchu oporu, które działały na obszarze innych państw.

2. Za okresy czynnego udziału w organizacjach młodzieżowych prowadzących walkę z hitlerowskim okupantem, podlegające zaliczeniu do okresów zatrudnienia w myśl art. 10 ust. 1 pkt 6 ustawy, uważa się okresy czynnego udziału, w okresie wojny 1939—1945, w Związku Walki Młodych, Związku Harcerstwa Polskiego oraz innych młodzieżowych organizacjach antyfaszystowskiego ruchu oporu.

§ 2. Za okresy działalności rewolucyjnej i działalności w postępowych organizacjach politycznych lub społecznych, podlegające zaliczeniu do okresów zatrudnienia w myśl art. 10 ust. 1 pkt 12 ustawy, uważa się te okresy pracy organizacyjnej w partiach i organizacjach politycznych lub społecznych, które zostały zweryfikowane i uznane przez władzę naczelną właściwej partii lub innej organizacji politycznej.

§ 3. Za okresy udziału w walce o wolność narodową i zachowanie polskości, a w szczególności Gdańska, Pomorza, Warmii i Mazur, Śląska, Wielkopolski, Ziemi Lubuskiej, podlegające zaliczeniu do okresów zatrudnienia w myśl art. 10 ust. 1 pkt 12 ustawy, uważa się okresy udziału w walce przeciwko germanizacji, prowadzonej zarówno na terenie tych ziem, jak i poza ich obszarem.

§ 4. 1. Zaliczenie do okresu zatrudnienia wymaganego do uzyskania emerytury lub renty okresów:

- 1) służby w oddziałach oraz czynnego udziału w organizacjach młodzieżowych, prowadzących walkę z hitlerowskim okupantem, działających na obszarze Państwa Polskiego lub innych państw (art. 10 ust. 1 pkt 6 ustawy),
- 2) pobytu w hitlerowskich więzieniach za działalność polityczną i obozach koncentracyjnych w czasie od dnia 1 września 1939 r. do dnia 9 maja 1945 r. (art. 10 ust. 1 pkt 9 ustawy),
- 3) służby w wojskowych oddziałach ludowych w czasie

wojny domowej w Hiszpanii oraz internowania wskutek tej służby (art. 10 ust. 1 pkt 11 ustawy),

- 4) udziału w walce o wolność narodową i zachowanie polskości, a w szczególności Gdańska, Pomorza, Warmii i Mazur, Śląska, Wielkopolski, Ziemi Lubuskiej oraz okresy represji z tego tytułu (art. 10 ust. 1 pkt 12 ustawy)

następuje na podstawie zaświadczenia Zarządu Głównego Związku Bojowników o Wolność i Demokrację lub innego dowodu przedłożonego przez zainteresowanego i zaopiniowanego przez Zarząd Główny tego Związku.

2. Zaliczenie do okresu zatrudnienia wymaganego do przyznania emerytury lub renty okresów działalności rewolucyjnej i działalności w postępowych organizacjach politycznych lub społecznych oraz pobytu w więzieniach i obozach odosobnienia za tę działalność (art. 10 ust. 1 pkt 10 ustawy) następuje na podstawie zaświadczenia władzy naczelnej właściwej partii lub innej organizacji politycznej.

§ 5. Okresy wymienione w § 4 nie podlegają zaliczeniu do okresów zatrudnienia wymaganego do przyznania emerytury lub renty, jeżeli ten sam okres został już uwzględniony z tytułu zatrudnienia.

§ 6. Przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio również do emerytur i rent określonych w przepisach:

- 1) ustawy z dnia 28 maja 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 19),
- 2) ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 10),
- 3) ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i nadterminowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1963 r. Nr 55, poz. 299),
- 4) ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 11),
- 5) ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 12, poz. 70),
- 6) ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 69, poz. 436),
- 7) ustawy z dnia 29 marca 1965 r. o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników (Dz. U. Nr 13, poz. 90).

§ 7. Traci moc rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 16 stycznia 1957 r. w sprawie zasad i trybu zaliczenia niektórych okresów do okresów zatrudnienia (Dz. U. z 1957 r. Nr 4, poz. 20 i Nr 55, poz. 272 oraz z 1967 r. Nr 4, poz. 17).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1968 r.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: *A. Burski*